

Kristýna Salášková: Když mi došla inspirace

Zbývalo mi posledních pár dní do konce soutěže a já stále nevěděla o čem budu psát. Byla jsem v koncích, docházela mi inspirace.

Za okny se snášely bílé vločky, mrzlo a mé mozkové závity hrozily utavením, a právě v tu chvíli mě to trklo. Dostala jsem nápad, konečně!

Už nějakou dobu, bojuji s roztroušenou sklerózou a jedno vím jistě, kdyby nebylo Internetu, stěží bych se, se svými spolubojovníky sklerotiky poznala, tak jako s jednou mou velmi dobrou kamarádkou s RS.

Psát, že jsme se poznaly přes elektronickou poštu, by bylo složité, protože my dvě jsme se poznaly ještě jinak. Ale psát jsme si začaly, právě přes e-maily. Přestože každá bydlíme na druhém konci ČR, naše tzv. „mejly“ jsou nabité optimismem a zpravidla jsou většinou dlouhé :). Vzájemně si jedna druhé dáváme podporu a oporu, nejen v boji proti nemoci, a i přestože jsme od sebe takhle daleko, je to jen psané, překvapivě to funguje. Vždycky se těším na jejího „ mejlíka“ a ještě radši ho se zájmem čtu.

A když se jedna z nás opozdí, už žhavíme klávesnici a píšeme svého dloooooouhého mejla, protože my dvě si toho máme tolik co říct ;)